

پنج شنبه اول دی ۱۴۰۱ - ۲۷ جمادی الاول ۱۴۴۴

■ ... آنجا زیر آوار با برزخ فرقی نداشت. اگر لب‌هایم تکان نمی‌خورد و مزه خاک را حس نمی‌کردم، باورم می‌شد من زنده‌ام و اینجا قبرستان است. کم‌کم بی‌هوش شدم و چشمم که باز کردم روی تلی از خاک نشسته بودم. باور کردم نبود. شب در خانه خوابیدم و روز وسط یک ویرانه چشم باز کردم...

در ستایش زنان خانه‌دار
ضمن احترام به زنان شاغل

نگویید خانه‌داری بگویید کشورداری!

فرشته روح افزله

بانوی خانه‌دار و کوچک تیمتیم
سکای خانگه و خانگانه
در دستاغ اوست

«خانه‌داری»
مجموعه‌ای از مشاغل سخت
و پیچیده است

یک خانم دکتر خانگه‌داره
و وزیر کشور
خانه خودم هستم

یک مدرس خانگه‌داره
بعضی هام معتقدند که
من از زندگی عقب افتاده‌ام!

چگونه اعتماد به نفس واقعی را
در خود تقویت کنیم؟

از منطقه امن و راحت خودت گاهی بیرون بیا!

■ برای پیشرفت در زندگی صرف‌نظر از مهارت‌هایی که در اثر تجربه یا آموزش به دست می‌آوریم، نیازمند احساسی قوی برای به کار گیری این مهارت‌ها و آموزه‌ها هستیم؛ احساسی که ما را به جلو براند و هنگام برخورد به موانع و مشکلات همچنان حرکت و هیجان را در وجود ما زنده و پویا نگه دارد. این احساس چیزی نیست جز «اعتماد به نفس». اعتماد به نفس به معنای اطمینان از خود و توانایی‌های خود به روشی واقع بینانه - نه متکبرانه - است. اعتماد به نفس به معنای احساس برتری نسبت به دیگران نیست بلکه احساسی درونی و آرام است که ما را توانا می‌سازد...

شما از چه چیزهایی منزجر هستید؟

وقتی از جارجار به رفتارها و روابط ما شکل می‌دهد

ما هیچ‌گاه نمی‌توانیم
خود را از غریزه پهارت رها کنیم

اگر دخترها باشگاه نروند مصائب زیادی دارد

توپ ورزش خارج از سبد خانوار ایرانی

طرح حسین کشتکار جوان

در احوالات توران میرهادی و خدمات فرهنگی او

توران، دختر ایران، مادر ادبیات کودک و نوجوان

هفتمکان او، برای گسترش و پیشبرد هر چه بیشتر امر ادبیات کودک در سال ۱۳۴۱ ش. تأسیس شد.

توران میرهادی همچنین بنیان‌گذار و مسئول طرح فرهنگنامه کودکان و نوجوانان، اولین کتاب مرجع ایرانی برای کودکان و نوجوانان است (۱۳۵۸ ش). او با تأسیس شورای کتاب کودک، مرجعی برای شناخت بهتر کتاب‌های کودکان و نیز شناخت و درک صحیح ادبیات کودک بنا گذاشت. میرهادی با منتشر کردن فرهنگنامه کودکان و نوجوانان، یکی از معتبرترین سری کتاب‌های مرجع را در ایران به دست کودکان رساند و با تأسیس و مدیریت مدرسه فرهاد، نشان داد که اصول تربیتی باید بر چه اساسی استوار باشند و کتاب‌هایی تألیف کرد که راهنمای مادران، معلمان و تسهیل‌گران گروه سنی کودک و نوجوان است و کتاب‌هایی نیز درباره او منتشر شده است که نمایانگر سبک زندگی و تفکرات اوست.

میرهادی از سوی مؤسسه پژوهشی تاریخ ادبیات کودک به‌عنوان نامزد دریافت جایزه «آستر بد لندنگرن» سال ۲۰۱۷ انتخاب شده بود.

توران میرهادی متولد سال ۱۸، ۱۳۰۶ آبان ۱۳۹۵ بر اثر سکته مغزی در بیمارستان در گذشت و در امامزاده عبدالله شهرری به خاک سپرد شد. او استاد ادبیات کودکان، نویسنده، متخصص آموزش و پرورش و یکی از شخصیت‌های برجسته فرهنگی بود که بیش از ۶۰ سال در گستره آموزش و پرورش، فرهنگ کودک و ادبیات کودک کوشید و در این روند یکی از چهارهای تأثیرگذار بود.

هرچند زندگی دنیایی توران میرهادی به پایان رسیده است، اما فعالیت‌های او، طرز تفکرش و نیز اصولی که سال‌ها پیش بر امر آموزش و پرورش، بنیان گذاشت، زنده و جاودان است و با پویایی به فعالیت‌های خود ادامه می‌دهد.

از دست رفته‌اش، کودکان فرهاد و بعدها، دبستان و راهنمایی فرهاد را بنیاد نهاد. کتاب «جست‌وجو در راهها و روش‌های تربیت» گردآمده‌ای از تجربه‌های او در درازای ۲۵ سال سرپرستی مدرسه فرهاد است. میرهادی در کلاس‌های تربیت مربی کودک در شهرهای مشهد، تبریز، رشت و تهران درس می‌داد و با «اداره مطالعات و برنامه‌های وزارت آموزش و پرورش» و «سازمان کتاب‌های درسی» در زمینه آزمایش کتاب‌های درسی نو در مدرسه فرهاد و تدوین کتاب‌های درسی و برنامه‌ریزی درسی دوره ابتدایی همکاری داشت. با یاری مجله «سپیده فردا» و با شرکت فعال توران میرهادی، سه نمایشگاه از کتاب‌های کودکان در سال‌های ۱۳۳۷، ۱۳۳۹ و ۱۳۳۹ ش. برگزار شد. در پی برگزاری این نمایشگاه‌ها شورای کتاب کودک با تلاش توران میرهادی و

پدر و مادری فرهیخته داشت. پدر او از دانشجویان اعزامی به خارج از کشور بود و در رشته مهندسی راه و ساختمان و مکانیک در آلمان درس خوانده بود. مادرش آلمانی بود و مجسمه‌سازی و نقاشی می‌کرد. البته که از موسیقی هم چیزهایی می‌دانست. شعرها و ترانه‌ها و قصه‌های کودکان آلمانی را برای او می‌خواند.

مادر توران دوستدار فرهنگ و ادبیات ایران بود و برای آشنایی فرزندان خود با ادبیات فارسی نشست‌هایی با شرکت شاعران و نویسندگان برگزار می‌کرد. توران در ۱۳ سالگی زندگینامه ژاندارک را خواند و در ۱۷ سالگی با خواندن شاهنامه فردوسی با آن پیوند ناگسستنی پیدا کرد. او افزون بر آموزش زبان و ادبیات فارسی، از مادر زبان آلمانی را نیز فراگرفت. توران میرهادی پس از یادگیری زبان آلمانی به فراگرفتن زبان‌های فرانسه و انگلیسی پرداخت.

مادرش که در هنرستان کمال‌الملک درس تاریخ هنر می‌داد، پایه‌های هنر نقاشی را نیز به فرزندانش آموخت. میرهادی افزون بر نقاشی با موسیقی و ورزش‌های گوناگون نیز آشنایی داشت.

توران میرهادی از والدین خود روش سوادآموزی را فرا گرفت و با مقوله آموزش و پرورش آشنایی یافت. با پایان گرفتن جنگ دوم جهانی، در سال ۱۳۲۵ ش. در هنگامه ویرانی و گرسنگی در اروپا به فرانسه رفت و در رشته روانشناسی تربیتی در «سوربن» و همزمان در رشته آموزش پیش از دبستان و ابتدایی در کالج «سونته» پاریس درس خواند. بزرگ‌ترین دستاورد این آموزش‌ها، دستیابی به نگرشی نو به آموزش و پرورش کودکان بود. پس از بازگشت به ایران ازدواج کرد.

سپس به کار در کودکانستان و زبان‌آموزی پرداخت. در سال ۱۳۴۴ ش. به نام برادر

همه ما خسیس هستیم!

همه ما خسیس هستیم! انکار می‌کنید؟! بسیار خوب... می‌گویم چرا خسیسیم و در آخر در مورد خودتان قضاوت کنید! این خساست از پول خرج کردن گرفته تا حرف زدن و حتی تلاش برای بهبود حال روحی خودمان دامنه دارد!

نیزه
سازی

خسیسیم!

ما به لحاظ احساسی و عاطفی خسیس هستیم. اگر کسی را به لحاظ عاطفی انتخاب می‌کنیم دل‌مان می‌خواهد تمام و کمال برای خود ما باشد. بیرون رفتن او یا ما باشد. حرف زدنش فقط برای خود ما باشد. سفر رفتن او تنها برای ما باشد چون دل‌مان نمی‌خواهد داشته‌های ما را کس دیگری داشته باشد.

خسیسیم!

ما در نثار عشق و دوست داشتن و محبت خسیس هستیم. می‌تسیم بگوییم «دوست دارم» تا مبادا از بانک احساس ما زیادی برداشت شود. می‌تسیم بی‌محابا محبت کنیم تا مبادا از آن محبت قلب دیگری پر شود. حتی وقتی عاشق می‌شویم انگار جانمان بالا می‌آید تا بگوییم «دوستت دارم».

خسیسیم!

ما در کلام خسیس هستیم. اشتباهی می‌کنیم، دست و دلمان می‌لرزد بگوییم

در کوی نیکبامان

خودمانی

حسین
فرامرزی

اول چاه را بکن، بعد منار را بزن. این ضرب‌المثل به یکی از بنیادی‌ترین اشتباهات رایج ما در زندگی پرداخته است. اما آن اشتباه چیست؟ چشم اغلب ما به ارتفاعات است در حالی که آن بلندی‌ها بدون وجود فرورفتگی‌ها و گودی‌ها ثبات و معنایی ندارند. یا این طور بگوییم هر کسی می‌خواهد به ارتفاعات برسد آن بلندی‌ها را با حضور در گودی‌ها پیدا خواهد کرد. همچنان که در آن شعر سراسر حکمت می‌خوانیم: «فتادگی آموز اگر طالب فیضی/هرگز نخورد آب زمینی که بلند است»

زمین بلند استعاره از آدم‌های مدعی است. همچنان که زمین بلند نمی‌تواند شکارچی نزولات آسمانی باشد در حالی که زمین‌های گود، این نزولات را در خود جمع می‌کنند. قلب‌های پر از ادعا، منیت و خودپرستی هم نمی‌توانند به معرفت برسند. حتی اگر ظاهراً علم و معرفتی هم کسب کنند آن علم مثل باری بر دوش آنها سنگینی خواهد کرد. دقیقاً مثل کسی که برج و بارو و سازه‌های رازدیده، بدون آنکه پیش‌تر جایی و فضایی برای آن تدارک دیده باشد. سعدی در گلستان حکایت بسیار شیرین و عبرت‌آموزی را در این باره می‌آورد: «موسی (ع) درویشی را دید از برهنگی به ریگ اندر شده. گفت: ای موسی! دعا کن تا خدا عزوجل مرا کفافی دهد که از بی‌طاقتی به جان امدم. موسی دعا کرد و برقت. پس از چند روز که باز آمد از مناجات، مرد را دید گرفتار و خلقی آنبوه بر او گرد آمده. گفت: این چه حالت است؟ گفتند: خمر خورده و عریده کرده و کسی را کشته. اکنون به قصاص فرموده‌اند.

و لطیفان گفته‌اند:

گرچه مسکین اگر پر داشتی/ تخم گنجشک از جهان برداشتی
عاجز باشد که دست قوت یابد/ پر خرید و دست عاجزان بر تابد
و لویس الله الرزقی لعاده لتبوا فی الارض. موسی (ع) به حکمت جهان آفرین اقرار کرد و از تجاسر خویش استغفار.

در این حکایت ما مردم گرفتاری رویه‌رو هستیم که از تنگنای روزی شکایت دارد و تصور می‌کند که اگر به آسایش بیرونی و وسعت رزق برسد مشکل او مرتفع خواهد شد. اما روند اتفاقات بعد از رسیدن به گشایش بیرونی نشان می‌دهد که این گونه نیست. آن آسایش دقیقاً مثل همان داستان منار در دین است. وقتی آگاهی متناسب با آن آسایش پدید نیامد باشد آن گشایش به یک بار تبدیل خواهد شد همچنان که می‌بینیم آن مسکین وسعت رزق را به مستی و می‌گساری و قتل تبدیل و خود را گرفتار می‌کند.

بسیار زیبا و درس آموز است که خداوند این دعای حکمت‌آمیز را در قرآن به ما تعلیم می‌دهد: رب اشرح لی صدری ویسر لی امری / پروردگارا! آگاهی و ادراک مرا افراخ و گسترده کن و سپس کار مرا ساده گردان و رمز اینکه «یسر لی امری / ساده شدن امور و گشایش‌های بیرونی» بعد از گشایش‌های درونی و وسیع شدن آگاهی می‌آید به خاطر این است که اگر آگاهی آدمی با آن جنبه و ظرفیت درونی او توسعه پیدا نکند به نعمت بیرونی در نهایت مایه تنبلی و طغیان خواهد بود.